FRANCISCA ROMERO GARCIA, Paquita *la benzina*

Roque Romero i Pilar García, per motius familiars van venir de Torrent cap a Alaquàs per hi viure una temporada i on va nàixer la seua filla Paquita el 14 de gener de 1914. Al poc de temps se'n van tornar cap a Torrent degut al treball del pare, granerer, on es va criar amb el seus germanes Pilar i Maria i el se germà Francisco.

Als 14 anys va començar a treballar de polimentadora de mobles, anava a peu des de Torrent fins la fàbrica dels *Romos* d'Aldaia, al carrer de la cisterna i així estalviava les tres perres que costava el tramvia nº 21, com també ho feien d'altres que l'acompanyaven durant el camí.

Més tard es posà a treballar a la fàbrica de *l'andalús*, al costat de l'estació d'Aldaia, on coneixeria Pascual Campos Portalés amb el qual es casaria, després d'algú res i no res, el 1945, per continuar junts tota la seua vida.

També fou contractada en ca *Miralles* en València per la zona del carrer Jesús al barri de Patraix.

Durant la guerra i a instància d'una amiga seua, entrà a treballar a una fàbrica de municions en Godella, on a més del jornal, li subministraven racionament que els venia d'allò més bé a la família degut a les carències que es donaven durant aquestos anys. El seu nuvi, Pasqual, estava en aquells moments al front de Madrid.

Al fer memòria d'aquella època, i sobretot dels anys en què anava amb la seua

colla d'amigues, ens nomena que aleshores, les mares no les deixaven eixir amb xics; només ho podien fer Pasqua o durant les festes patronals.

Ens diu també que el que més li resulta diferent d'aquella època respecte de la que ara vivim, era que aleshores no s'anava tan apresa, i tal vegada per això es saborejava millor cadascú dels moments que ens donava la vida.

Quan es va casar amb Pasqual, el seu domicili va estar al carrer del Venerable Sarrió nº 12, antic carrer Nou. Després d'alguns anys es van traslladar al carrer de la Música nº 2. La seua filla Paquita y el seu fill Pasqual van nàixer tots dos el 17 de maig de 1946, i la seua filla Final el 3 de juliol de 1949; la més menuda, Pilar al juny de 1952.

Encara que casada, va continuar amb el seu oficia de polimentadora, bé treballant en sa casa, on li duien la feina a realitzar o traslladant-se amb la seua amiga Catalina a les cases particulars on les buscaven.

Pasqual, el seu marit, va estar de regador (comptador de l'aigua) al motor de la Vídua, feina que va haver de deixar perquè l'humitat i el fred li va fer mal als ronyons. Després d'haver estat treballant a la fàbrica de suro de cal *Rei* al carrer Major, va acabar tornat al seu ofici primer, ebanista, treballant a Torrent.

Ens conta també Paquita que el dormitori de sa casa, que constava de dues tauletes d nit, un llit, un armari de quatre portes i un comodí, va estar fer de la manera tradicional i artesanal pel seu marit i el seu cunyat.

El mal nom de *Benzina* ens conta que procedeix de quan el seu marit Pasqual era una xaval i treballava a València. Hi l'enviaven a comprar benzina que aleshores s'utilitzava per a les misteres, entre d'altres coses i és per això que es va quedar amb el nom que identifica a tota la seua família, com també sol passar amb d'altres malnoms d'Alaquàs.

Francisco Laborda Ferriols